

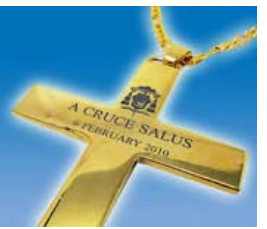
วันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ ปี C

(ระลึกพระทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า)

พี่น้องที่รัก ในเรื่องเล่าเกี่ยวกับพระทรมานของพระเยซูเจ้าตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น ซึ่งเราเพิ่งได้รับฟังในวันนี้ พระดำรัสสุดท้ายซึ่งพระเยซูเจ้าตรัสบนไม้กางเขนก่อนที่พระองค์จะทรงเอนพระเศียรและสิ้นพระชนม์คือ **“สำเร็จบริบูรณ์แล้ว”** (ยน 19:30) ต้นฉบับภาษากรีก ซึ่งเป็นเป็นภาษาที่ใช้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ของเรา ใช้คำว่า **“Tetelestai”** (เตเตเลสไต) อะไรคือความหมายดั้งเดิมและนัยของคำว่า **“Tetelestai”** (เตเตเลสไต) หรือ **“สำเร็จบริบูรณ์แล้ว”**?

ไม่กี่ปีมานี้เองนักพระคัมภีร์ได้เข้าใจความหมายของคำนี้เพิ่มขึ้น เมื่อนักโบราณคดีในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ได้ขุดพบสำนักงานคนเก็บภาษีแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ในสภาพที่เกือบจะสมบูรณ์แบบ ในสถานที่นั้นพวกเขาได้ค้นพบบันทึกเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีต่างๆ และสิ่งที่เกี่ยวข้องหลายอย่าง มีกองบันทึกเกี่ยวกับภาษีสองกอง และหนึ่งในนั้นมีคำว่า **“Tetelestai”** (เตเตเลสไต) เขียนอยู่ข้างบน ซึ่งในแวดวงของการเก็บภาษีแล้วคำนี้หมายความว่า **“จ่ายหรือชำระทั้งหมดแล้ว”** กล่าวคือ ประชาชนที่มีชื่อในเอกสารเหล่านี้ไม่ได้ติดค้างหรือเป็นหนี้อะไรอีกต่อไป เพราะฉะนั้น ในบริบทนี้เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า **“Tetelestai”** (เตเตเลสไต) หรือ **“สำเร็จบริบูรณ์แล้ว”** สิ่งสำเร็จบริบูรณ์แล้วคือหน้าที่เราติดค้างพระเจ้าเพราะบาปของเรา พวกมันได้รับการจ่ายทั้งหมดแล้ว พิจารณาการอธิบายความหมายของคำ **“Tetelestai”** (เตเตเลสไต) หรือ **“สำเร็จบริบูรณ์แล้ว”** แบบนี้น่าสนใจและสมเหตุสมผล เพราะในสมัยพระเยซูเจ้าชาวยิวมองบาปในฐานะหน้าที่พวกเขาติดค้างพระเจ้า หน้าที่พวกเขาต้องจ่ายคืนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง พระเยซูเจ้าทรงใช้ภาษาในแวดวงวัฒนธรรมนี้เอง จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่บ่อยครั้งพระองค์ทรงพูดถึงบาปในฐานะหนี้และการให้อภัยบาปในฐานะการลบล้างหนี้

หลายคนคงจำอุปมาเรื่องลูกหนี้ไร้เมตตา (มธ 19:23-35) ได้ดี เรื่องราวมีอยู่ว่ากษัตริย์องค์หนึ่งทรงตรวจบัญชีหนี้สินของผู้รับใช้ และพบว่าผู้รับใช้คนหนึ่งเป็นหนี้จำนวนมากจนไม่สามารถชำระหนี้ทั้งหมดได้ แต่เมื่อเขาทูลอ้อนวอนขอความเมตตาจากกษัตริย์องค์นั้น พระองค์ทรงยกหนี้ให้ทั้งหมด แต่เมื่อเขาออกไปและพบเพื่อนคนใช้ด้วยกันที่เป็นหนี้เขาเพียงเล็กน้อย เขากลับบีบบังคับให้เพื่อนคนใช้คนนั้นจ่ายหนี้คืนเขาให้ได้ แม้เพื่อนของเขาอ้อนวอนขอความเมตตา เขาก็ไม่ยอมและนำเพื่อนของเขาไปขังไว้จนกว่าจะชำระหนี้ทั้งหมด เมื่อกษัตริย์ทราบเรื่องนี้ พระองค์ทรงกริ้วมากและตรัสสั่งให้นำผู้รับใช้ที่ไร้เมตตาคนนั้นไปทรมานจนกว่าจะชำระ

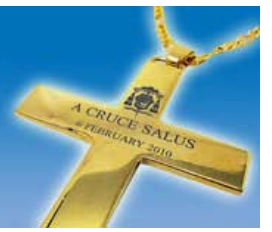
หนี้จนหมดสิ้น นี่เป็นวิธีการสอนเราว่าเมื่อเราได้รับการอภัยจากพระเจ้าแล้ว ในทางกลับกันเราต้องให้อภัยเพื่อนพี่น้องของเราด้วย

ในบทข้าแต่พระบิดา พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราอธิษฐานภาวนาว่า “โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้าเหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น” ในสมัยก่อนข้อความตอนนี้เราแปลตามตัวอักษรโดยใช้คำว่า “โปรดยกหนี้ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้ายกหนี้ให้ผู้อื่น” เป็นที่ชัดเจนว่าพระเยซูเจ้าทรงใช้ภาษาในเชิงธุรกิจเพื่อพูดถึงความสัมพันธ์ฝ่ายจิตระหว่างพระเจ้ากับเราและระหว่างเรากับเพื่อนพี่น้องคนอื่น ดังนั้น บนไม้กางเขนพระองค์จึงตรัสว่า “Tetelestai” (เตเตเลสไต) ซึ่งแปลว่า “สำเร็จบริบูรณ์แล้ว” หรือ “จ่ายหรือชำระทั้งหมดแล้ว” ด้วยพระคำรัสสิ้นๆ นี้พระองค์ทรงบอกเป็นนัยว่าบาปของเราได้รับการให้อภัยอย่างครบถ้วนโดยทางพระโลหิตที่ไหลหลังบนไม้กางเขนของพระองค์ พันธกิจแห่งการกอบกู้มนุษยชาติมาถึงจุดหมายปลายทางและความรอดพ้นจากบาปและความตายตลอดนิรันดรได้มาถึงมวลมนุษย์ ดังนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างจึงสำเร็จบริบูรณ์แล้ว

เมื่อความจริงเป็นอย่างนี้ เราควรตอบสนองต่อพระคำรัสสุดท้ายของพระเยซูเจ้าดังนี้อย่างไร ? จำไว้เสมอว่าพระคำรัสสิ้นไม่ใช่คำสัญญา พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “บาปของท่านทั้งหลายจะได้รับการอภัยทั้งหมด” อีกทั้งไม่ใช่คำพูดที่มีเงื่อนไขด้วย “บาปของท่านทั้งหลายได้รับการอภัย ถ้าท่านกลับใจใช้โทษหรือถวายเครื่องบูชาชดเชยบาป หรือถ้า...” ดังนั้น เราควรตอบสนองอย่างไรดี ? เราควรทำอะไร ? พิจารณาสิ่งที่ต้องทำคือบอกกับพระองค์สิ้นๆ ว่า “อาแมน” ซึ่งแปลว่า “ขอให้เขื่อนั้นเกิด” หรือ “ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามพระคำรัสของพระองค์เกิด” เหนือสิ่งใดหมดเราต้องเชื่อว่าพระคำรัสของพระเยซูเจ้าบนไม้กางเขนในวันนั้นสามารถประยุกต์เข้ากับตัวเราแต่ละคน นั่นคือ พระองค์กำลังบอกเราว่าบาปของเราแต่ละคนได้รับการอภัยทั้งหมดแล้วโดยทางพระโลหิตของพระองค์ ไม่ว่าบาปนั้นมันจะหนักหนาสาหัสแค่ไหน ไม่มีบาปไหนที่พระเยซูเจ้าไม่สามารถชดเชยแทนเราได้ หนี้บาปของเราได้รับการชำระล้างทั้งหมด ไม่ว่าหนี้นั้นจะจำนวนมหาศาลแค่ไหน อีกสิ่งหนึ่งที่เราต้องทำคือพูดว่า “ขอขอบคุณ พระเยซูเจ้าสำหรับความรักที่พระองค์ทรงมอบให้ข้าพเจ้าจนถึงที่สุด” และพยายามใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ทั้งหมดของเราแต่ละคนเป็นการแสดงออกถึงการขอบคุณพระองค์ นี่คือเหตุผลประการหนึ่งที่ว่าทำไมเราจึงต้องมาวัดทุกวันอาทิตย์ เรามาวัดเพื่อร่วมในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เรามาโมทนาพระคุณพระเจ้า ความจริงนี้ยังเป็นเหตุผลที่ทำให้เราต้องพยายามรักและมีเมตตาต่อผู้อื่นด้วย ถ้าพระเยซูเจ้าทรงรักและเมตตาเราถึงเพียงนี้ ทรงรักเราจนกระทั่งยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อจ่ายหนี้บาปแทน

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

เราทั้งหมด แล้วทำไมเราจึงจะไม่สามารถแสดงความรักและความเมตตาต่อผู้อื่นด้วยการกระทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ และดีๆ เพื่อพวกเขาเล่า ? และนี่คือเหตุผลอีกประการหนึ่งที่เราต้องพยายามหลีกเลี่ยงบาป ถ้าพระเยซูเจ้าได้ทรงจ่ายหนี้ทั้งหมดที่เราติดค้างพระเจ้าแล้ว เราไม่ควรที่ไปสร้างหนี้เพิ่มขึ้นอีก

พี่น้องที่รัก เมื่อเรามองดูไม้กางเขนในวันนี้และรำพึงถึงพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์เพื่อจ่ายหนี้บาปทั้งหมดแทนเรา ให้เราขอบพระคุณพระองค์ และให้เราสัญญากับพระองค์ว่าต่อไปนี้ชีวิตทั้งหมดของเราที่เหลืออยู่จะเป็นเหมือนบทเพลงแห่งการขอบพระคุณพระองค์ ผู้ซึ่งมอบชีวิตของพระองค์เพื่อชำระล้างหนี้จำนวนมหาศาลที่เราติดค้างพระเจ้า **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**